ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΣ ΔΡΑΧ. 50
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΔΟΛ. 3
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΣΤΙΧΟΝ ΔΡ. 2
ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΕΤΡΟΣ ΙΩΑΝ. ΓΕΩΡΓΑΣ
Τιμή φύλλου Δραχ. 2

ΑΓΩΝ
ΤΗΣ ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ

Ἰδιοκτήτης Διευθυντής ΧΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14 ΙΟΥΛΙΟΥ
ΕΤΟΣ Δ'.
Ἀριθμός φύλλου 157
Ἰδιόκτητα Τυπογραφεῖα

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ & ΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ

Ὁ ὑφυπουργός παρὰ τῷ κ. Προθυπουργῷ κ. Μπουρμπούλης, δημοσιευθέντος τοῦ νόμου περὶ ὁριστικῆς ἐπιλύσεως τοῦ σταφιδικοῦ, κατήρτισε μακράν ἀνάλυσιν αὐτοῦ τήν ὁποίαν ἀπέστειλε πρός τούς νομάρχας καὶ τάς δημοτικάς καὶ κοινοτικάς ἀρχάς τῆς Πελοποννήσου, Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας. Συνιστᾷ δέ ὅπως γίνῃ εὐρεῖα διαφώτισις τῶν σταφιδοπαραγωγῶν ἐπί τῶν εὐεργετημάτων, τῶν ὁποίων τυγχάνουν ὅταν ἐκριζώσουν τάς σταφιδοκαλλιεργείας των καὶ γενικώτερον ἐπί τοῦ κυβερνητικοῦ μέτρου, διά τοῦ ὁποίου λύεται ὁριστικῶς τό σταφιδικόν ζήτημα, πού ἐπί μίαν πεντηκονταετίαν προεκάλεσεν ἐξεγέρσεις αἱματηράς, ταραχάς καὶ σειράν κυβερνητικῶν κρίσεων.

Ὁ νέος νόμος, τόν ὁποῖον ἡ κυβέρνησις ἐψήφισε διά τήν προστασίαν τήν σταφιδοπαραγωγῆς, ἔρχεται νά ἱκανοποιήσῃ μίαν ἀπό τάς ἀμεσωτέρας ἀνάγκας τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου. Ἰδοὺ ἡ αἰτία τῆς λήψεως τοῦ νομοθετικοῦ αὐτοῦ μέτρου περὶ ἐκριζώσεως τῶν σταφιδαμπέλων, πού πλεονάζουν. Ἀπό τριῶν ἐτῶν κι νέκι φυτεῖαι ἔφθασαν τήν παραγωγήν εἰς **320** ἑκατ. λίτρας ἐτησίως ἐνῷ μόνον **140** ἑκατ. μᾶς χρειάζονται διά τήν ἐξαγωγήν. Τό περίσσευμα τῶν **80** ἑκατομμυρίων δέν ἠμπορεῖ νά διατεθῇ οὕτω καὶ εἰς ἐξευτελιστικάς ἀκόμη τιμάς.

Ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικός Ὀργανισμός εὑρίσκεται τότε εἰς ἀδυναμίαν νά διαθέσῃ τά πλεονάσματα, διότι καταντᾷ αὐτά τά πλεονάσματα νά στοιχίζουν **250** ἑκατομμύρια δρ. ἐτησίως καὶ ἐκτός αὐτοῦ ἕνα ἀξιόλογον εἰσόδημα, τό ὁποῖον θά παρῆγον αἱ πλεονάζουσαι σταφιδαγωγοί ἐκτάσεις. Αἱ ζημίαι λοιπόν εἶναι τεράστιαι ἐκ τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως, ὥστε νά ἐπιβάλλεται τό ξερρίζωμα τῶν πλεοναζουσῶν σταφιδαμπέλων.

Δέν ὑπάρχει λοιπόν ἄλλη θεραπεία ἀπό τό μερικόν ξερρίζωμα τῶν σταφίδων ἀπό ἕνα ὡρισμένον ἀριθμόν ἐκτάσεων, ὅσαι δηλαδή ἀναλογοῦν διά τήν παραγωγήν τῶν ἀχρήστων πλεονασμάτων τῶν **80** ἑκατομμυρίων λιτρῶν.

Μέ τό μέτρον αὐτό θά προκύψουν αἱ ἑξῆς ὠφέλειαι. 1) Ὁ Α.Σ.Ο. θά κερδίζῃ ὅσα χρόνια θά πληρώνῃ ἀποζημίωσι σύμφωνα μέ τόν νόμον εἰς τούς παραγωγούς διά τό ξερρίζωμα πού θά γίνῃ, **80** ἑκατομμύρια δραχ., ὅταν δέ θά περάσουν τά χρόνια αὐτά θά κερδίσῃ καθαρά **240** ἑκατομ. δραχμάς ἐτησίως. 2) Ὁ τόπος γενικῶς θά ἔχῃ ὡς κέρδος τό εἰσόδημα τῶν **150.000** στρεμμάτων γῆς, τά ὁποῖα θά καλλιεργηθοῦν μετά τήν ἐκρίζωσιν. 3) Ὁ παραγωγός θά πέρνῃ τήν ἰσαξίαν σχεδόν πρός τό πρότερον εἰσόδημα ἀποζημίωσιν, θά κερδίσῃ δέ καί τό νέον εἰσόδημα, πού θά τοῦ ἀποδίδουν αἱ ἐλευθερωθησόμεναι ἐκτάσεις.

ΠΩ ΘΑΓΙΝΗ ΤΟ ΞΕΡΡΙΖΩΜΑ

Πρῶτον θά ἀποφασισθῇ νά ἐκριζωθοῦν τόσα στρέμματα σταφίδος ὅσα ἀναλογοῦν εἰς παραγωγήν τό ὀλιγώτερον **40** καὶ τό πολύ **80** ἑκατομμυρίων λιτρῶν σταφίδος.

Ἐπιτροπή ἀπό ἀνωτέρους ὑπαλλήλους θά ἀναλάβῃ τήν ἐργασίαν διά τήν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου. Τά ὑπό ἐκρίζωσιν στρέμματα θά χωρισθοῦν εἰς τμήματα ἕκαστον τῶν ὁποίων θά εἶναι τό ὀλιγώτερον **300** στρεμμάτων καὶ θά προτιμῶνται διά τό ξερρίζωμα τά ποτιστικά καὶ τά πεδινά ἐδάφη. Κατόπιν εἰς κάθε ὑπό ἐκκρίζωσιν περιοχήν θά γίνεται δημοψήφισμα ἐάν οἱ παραγωγοί των ἐπιθυμοῦν ὑπό τούς νομίμους ὅρους ἤ ὄχι.

Ἡ ἀποζημίωσις τήν ὁποίαν δίδει ὁ νόμος εἰς αὐτούς, πού θά ἀποφασίσουν τό ξερρίζωμα, θά εἶναι δι' ἔτη ὄχι ὀλιγώτερα τῶν δέκα, ἴση σχεδόν πρός τό καθαρόν ἐτήσιον εἰσόδημα, τό ὁποῖον εἶχεν ὁ παραγωγός ἀπό τήν σταφίδα.

Τῶν ἀποζημιώσεων δέν δικαιοῦνται μόνον αἱ σταφίδες αἱ ὁποῖαι ἐφυτεύθησαν μετά τήν ἔδρυσιν τοῦ ΑΣΟ καὶ χωρίς τήν ἄδειαν αὐτοῦ ἤ τοῦ ἐφόρου ἤ ἐάν δέν ἐπληρώθη διά τάς φυτείας αὐτάς τό ποσόν, πού ὡρίσθη ἀπό τόν νόμον **8028** διά τήν ἀναγνώρισιν ἤ ἐάν δέν ἐδόθη ἄδεια καλλιεργείας ἀπό τόν Α.Σ.Ο.

Ἐάν ὑπάρχουν ἰδιοκτῆται, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὑποθήκην, κατάσχεσιν, προσημείωσιν ἐπάνω εἰς τάς πρός ἐκρίζωσιν σταφίδας, ἤ ἐάν ἔχουν χρέη πρός τήν Ἀγροτικήν Τράπεζαν ἤ τόν ΑΣΟ θά λαμβάνουν ἀποζημίωσιν ἠλαττωμένην κατά 5 ο/ο ποσοστόν τό ὁποῖον θά διατίθεται ὑπέρ τῶν δανειστῶν.

Εἰς τάς ἐκτάσεις, εἰς τάς ὁποίας θά γίνῃ ἡ ἐκρίζωσις, θά ἐκτελοῦνται ἔργα ἀρδευτικά, ἀποστραγγιστικά, ὥστε ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν νά εἶναι ἀποδοτική καὶ διά τήν παραγωγήν καὶ διά τό κράτος.

Συγχρόνως πρός τήν ἐκρίζωσιν θά γίνῃ καί τεχνική κινηματογράφησις ὅλων τῶν σταφίδων.

Ἀπό τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους **1937—38** ἀπαγορεύεται ἡ καλλιέργεια τῶν σταφιδαμπέλων, αἱ ὁποῖαι ἐφυτεύθησαν μετά τήν **12—8—25**, ἐκτός ἐάν αἱ φυτεῖαι αὐταί ἔγιναν κατόπιν ἀδείας τοῦ ΑΣΟ. Ἀπό τό ἴδιον ἔτος ἀπαγορεύεται ἡ καλλιέργεια ὅλων τῶν Κορινθιακῶν σταφιδαμπέλων πού ἐφυτεύθησαν μετά τήν **6—2—34** ἄνευ ἀδείας σχετικῆς.

Διά τοῦ αὐτοῦ νόμου παρέχονται ἐπίσης καὶ πολλαί ἄλλαι εὐκολίαι εἰς τόν ΑΣΟ καὶ τούς παραγωγούς, ὥστε ἡ ἐκρίζωσις τῶν πλεοναζουσῶν σταφιδαμπέλων νά ἀποβῇ εἰς μέγιστον ὄφελος καί αὐτῶν καὶ τοῦ κράτους.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ οἱ ὀφείλοντες τάς συνδρομάς των νά μᾶς ἀποστείλουν ταύτας.

ΟΙ ΤΡΙΦΥΛΙΟΙ ΚΑΙ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ

(ΤΟ Β' ΑΡΘΡΟΝ)

Τοῦ κ. Ι. ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

Ἑπτάμηνος παρένθεσις ἐμεσολάβησε μεταξύ τοῦ πρώτου καί τοῦ προκειμένου ἄρθρου μου. Ἀλλ' ἦτο ἀναγκαῖα διά νά ἀποσαφηνισθοῦν καταστάσεις δημιουργηθεῖσαι ἔκτοτε. Καὶ ἐπήλθε μέν ἡ ἀποκατάστασις ἀλλ' ἀνάγκη νά λεχθῇ ὅτι ὁ γράφων οὐδ' «ὀφίτσια» ἐπεδίωξεν ἐν τῷ Συλλόγῳ, δίς παραιτηθείς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, οὐδ' «ἐλογοκόπησεν» ἀλλ' ἠργάσθη ὅσον τοὐλάχιστον αἱ ἐλάχισται δυνάμεις του ἐπέτρεπον αὐτῷ, πάντως ὅμως μέ ἀγάπην πρός τόν Σύλλογον, ἀγάπην ἀκατάλυτον, καίπερ τραυματισθεῖσαν πρό τινος ἀπό φίλους, προβάλλοντας ἑαυτούς, μόνους ἐργάτας τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἰδανικῶν αὐτοῦ ἐραστάς.

Οὐχ' ἧττον δέν πρόκειται περί αὐτοῦ σήμερον. Ἔγραφον εἰς τό ἄρθρον μου τῆς 20ης Νοεμβρίου παρελθόντος ἔτους ὅτι, τό πῶς πρέπει νά ὀργανωθῇ ὁ Σύλλογος, τό πῶς θά ἐργασθῇ τό Διοικητικόν Συμβούλιον καί τό τί ὀφείλει νά ἐπιδιώξῃ, τοῦτο θά ἀπετέλουν τό ἀντικείμενον τοῦ παρελθόντος.

Ἀντί ἄλλου θά παραθέσω εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀνωτέρω ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἀπό 28ης Ὀκτωβρίου 1935 ὑποβληθείσης εἰσηγήσεως ὑπό τοῦ τότε Ἀντιπροέδρου κ. Δημ. Ἀναγνωστοπούλου, συγκεφαλαιούσης τάς προτάσεις τῆς ἐπί τούτῳ καταρτισθείσης Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Κάη, Καλαποθάκη, Πανογιάννη, Μυλωνᾶ καὶ τοῦ ὑποφαινομένου ὑπό τήν Προεδρίαν τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου:

«1) Ὅσον ἀφορᾷ τήν οἰκονομικήν ἐνίσχυσιν τοῦ Συλλόγου προτείνει ἡ Ἐπιτροπή α) τήν ἐγγραφήν ὡς μελῶν πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις Πειραιεῖ καὶ Προαστείοις μονίμων Τριφυλίων καὶ τῶν δύο φύλων. β) τόν καταρτισμόν ἐπιτροπῆς ἐκ μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἥτις νά ἐπισκεφθῇ αὐτοπροσώπως (τούς Τριφυλίους) καὶ νά πείσῃ νά ἐγγραφῶσι μέλη τοῦ Σωματείου (Ι. Βεργόπουλος). γ) Τήν εἴσπραξιν τῆς κατά μῆνα συνδρομῆς ὑπό ἑκάστου Συμβούλου ἀπό τά μέλη ἐκεῖνα τά ὁποῖα προέρχονται ἐκ τοῦ Δήμου του (Γ. Μυλωνᾶς) δ) τόν διορισμόν τακτικοῦ εἰσπράκτορος ὑποχρεουμένου νά εἰσπράττῃ τάς συνδρομάς κατά μῆνα ἀνελλειπῶς. Διά τήν εὕρεσιν τοῦ καταλληλοτέρου εἰσπράκτορος νά γίνῃ προκήρυξις διά τῶν ἐφημερίδων, ἐκ δέ τῶν προσελευσομένων νά προκριθῇ ὁ διοριστέος ὑπό Ἐπιτροπῆς ἐκ Συμβούλων ἐν ᾗ ἀπαραιτήτως νά μετέχῃ καί ὁ κ. Ταμίας (Ι. Βεργόπουλος) δ) τήν ἐνέργειαν δύο κατ' ἔτος λαχειοφόρων ἀγορῶν κατά τό σύστημα τῶν ἀγορῶν τοῦ Συλλόγου Προστασίας κρατουμένων γυναικῶν καὶ ἀνηλίκων (Ι. Βεργόπουλος) ε) Τήν πρόκλησιν δωρεῶν δι' ἐκκλήσεων πρός τάς τοπικάς ἑλληνικάς ὀργανώσεις τῆς Ἀμερικῆς (Ἀχέπανς, Γκάπανς) (Ι Βεργόπουλος) ς) τήν λειτουργίαν μονίμου Γραφείου τοῦ Συλλόγου διά τῆς προσλήψεως ἐμμίσθου προσωπικοῦ ἐκ δύο τουλάχιστον ὑπαλλήλων τελούντων ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου (Ι. Βεργόπουλος). Τέλος τήν ἔκδοσιν Τριφυλιακοῦ ἡμερολογίου πωλουμένου εἰς τούς Τριφυλίους (Π. Πανογιάννης).

2) Ὅσον ἀφορᾷ τήν προστασίαν τῶν ὑλικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν καί τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ συμπολιτῶν προτείνει ἡ Ἐπιτροπή α) Νά μελετηθοῦν κατ' ἐπιστήμην καὶ μεθοδικῶς αἱ ἀνάγκαι τῆς Τριφυλίας ἀπό πάσης πλευρᾶς δι' ἀποστολῆς ἐπί τόπου μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου μετ' εἰδικῶν ἐπιστημόνων, τό δέ Συμβούλιον νά ἐπιμεληθῇ τῆς θεραπείας αὐτῶν (Ι. Βεργόπουλος, Γ. Μυλωνᾶς) β) Νά διορισθοῦν ἀντιπρόσωποι τοῦ Συλλόγου κατά πόλεις καὶ χωρία τῆς Τριφυλίας ὑποχρεούμενοι ν' ἀναγγέλλουσιν εἰς τόν Σύλλογον πᾶν ἀνακύπτον ζήτημα (Ι. Βεργόπουλος, Γ. Μυλωνᾶς). Ἰδιαιτέρως δέ ν' ἀναλάβῃ ὁ Σύλλογος τήν πρωτοβουλίαν διά τήν ἀνάπτυξιν τῆς κτηνοτροφίας, τῆς δενδροκομίας καὶ γενικῶς τῆς Γεωργίας (Π. Πανογιάννης) γ) Νά ἐξευρεθοῦν δύο ἰατροί καί δύο δικηγόροι διά τήν δωρεάν παροχήν ἰατρικῶν καὶ νομικῶν συμβουλῶν εἰς τούς ἀπόρους συμπολίτας κατόπιν ἀπαραιτήτου βεβαιώσεως περί τῆς ἀπορίας ὑπό μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου διά τούς καταγομένους ἐκ τοῦ Δήμου ἤ τῆς Κοινότητος τοῦ βεβαιοῦντος Συμβουλίου, συνυπογράφοντος δέ καὶ τοῦ Γεν Γραμματέως.

3) Διά τήν ἠθικήν ὑποστήριξιν τῶν συμπολιτῶν προτείνει ἡ Ἐπιτροπή α) τήν προστασίαν τῶν ἀτομικῶν καὶ συλλογικῶν ὑποθέσεων τῶν μελῶν καί τῶν ἐν Τριφυλίᾳ συμπολιτῶν, τοῦ Συλλόγου ἀναλαμβάνοντος τήν πρωτοβουλίαν τῆς ἐπιλύσεως τῶν ζητημάτων τούτων καί τήν ἐνέργειαν τῶν ἀπαιτουμένων ἑκάστοτε παραστάσεων. Πρός πραγματοποίησιν τούτου ἀπαιτεῖται εὐρεῖα προπαγάνδα δι' ἐγκυκλίων καὶ δημοσιευμάτων εἰς τόν ἡμερήσιον Ἀθηναϊκόν καί ἐπαρχιακόν τύπον, ἵνα λάβῃ εὐρεῖαν δημοσιότητα καὶ καταστῇ γνωστόν εἰς τούς ἀπανταχοῦ Τριφυλίους ὅτι ὁ Σύλλογος ἐπιθυμεῖ καί δύναται νά προστατεύσῃ τούς Τριφυλίους (Ι. Βεργόπουλος, Γ. Μυλωνᾶς). Ὁ κ. Μυλωνᾶς μεριμνεύει τήν προστασίαν αὐτήν εἰς ἐνεργείας πρός ἀνέγερσιν «Νοσοκομείων, ἀποστολήν κινίνης, ἐνίσχυσιν συσσιτίου ὑπό Ὑπουργείου Προνοίας ἀποστολήν ἀτε-

(Συνέχεια εἰς τήν 4ην σελίδα

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΑΡΙΣΤΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΡΙΦΥΛΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΟΙΗΣΗ—ΠΕΖΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΚΡΙΤΙΚΗ—ΜΕΛΕΤΗ ΚΛΠ.

Κριτική τοῦ Βιβλίου

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ: "ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ,, ΚΙ' ΑΛΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

τοῦ κ. ΑΡΙΣΤΟΥ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ κ. Μελῆς Νικολαΐδης ἀπό τίς στῆλες τοῦ λαμπροῦ περιοδικοῦ «Πνευματικὴ Ζωή», ποὺ διευθύνε, μὲ πίκρα ὁμιλεῖ γιὰ τήν κρίση πού διέρχεται τὸ Ἑλληνικὸ βιβλίο. Τά «ζωΰφια» φθείρουν τὴν Ἑλληνική Διανόηση. Κι' ἡ Ἑλληνικὴ Διανόηση τρώγει ζωΰφια. «Ζω'ΰ'φια» ἐγὼ λέγω κάποια ἀναγνώσματα δεκαρολογικῶν περιοδικῶν, κάποια μυθιστορήματα ποὺ ἐκδίδονται σέ φυλλάδια. Δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε πώς ὁ Ἕλληνας δέ διαβάζει, ἀλλὰ πὼς δὲν ξέρει νὰ διαβάζῃ, πὼς δὲν καλόμαθε γιατί πρέπει νὰ διαβάζῃ. Ὁ κ. Νικολαΐδης μᾶς ἐδραιώνει τὴν πιστη σχετικὰ μὲ τόν Ἕλληνα καί τὸ βιβλίο. Θά πιστεύαμε περισσότερο στό δίκηο του—πού μακάρι νά μήν ἔχει—ἄνμέ τίς γνώμες του συμφωνοῦσε καὶ ὁ ἀριθμός τῶν πωληθέντων ἀντιτύπων τοῦ βιβλίου του «Ἄσμα ἀσμάτων».

Ἂν ὁ κ. Μ. Ν. ἐξέδωσε τὸ βιβλίο του γιά νὰ κερδίσῃ χρήματα ἔκαμε...ἄσχημα... Θάταν καλύτερα νὰ ἔγραφε κάτι γιὰ λεστές, γιά κουμπούρια, γιά καρμανιόλες, γιὰ αἵματα, γιὰ συγγένειες τοῦ φαντῆ καί τοῦ ρετσινόλαδου καί τὸ κατασκεύασμα αὐτὸ ἐξέδιδε σὲ βιβλίο. Ἔτσι καί ἀναγνῶστες θά εἶχε καί, βέβαια χρήματα θά κέρδιζε.

Μιά ἄλλη σκέψη μου: Ὁ Ἕλληνας πιστεύει πώς δὲν εἶναι γιὰ τόν ἑαυτόν του τὸ λογοτεχνικὸ βιβλίο (τότε γιά ποιόν εἶναι;) καὶ δέν τὸ διαβάζει. Ἔργο ὅμως μ' ἀξιώσεις τέχνης ἂν δῇ δημοσιευμένο στὸ «Διάβασέ με» καὶ σέ πρόστυχο χαρτί, θά τὸ διαβάσῃ.

Τὸ «Ἄσμα ἀσμάτων» δὲν πρέπει, ἂν εἶν' ἀλήθινὰ τό παρὰ πάνω, νά διαβάζεται, γιατί εἶναι τυπωμένο σέ καλὸ χαρτὶ καί δὲν εἶναι φτειαγμένο γιὰ... ὑπνωτικὸ καί γιὰ δεκαροσυλλογή.

Κι' ὅμως τά διηγήματα τῆς σειρᾶς «Ἄσμα ἀσμάτων» θά ζήσουν. Ὅταν ὁ Ἕλληνας νοιώσῃ τήν...αὐταπάτη θα τά ζητήσῃ γιὰ...ἐγερτήρια.

Τὰ διηγήματα τῆς συλλογῆς «Ἄσμα ἀσμάτων» μᾶς γνωρίζουν τόν ἄνθρωπο. Ὅλα σχεδόν τά χαρακτηρίζει ἡ ἀγωνία. Οἱ ἄνθρωποι ἀγωνιοῦν ζητώντας κάποιες ἐκδηλώσεις τῆς Ζωῆς, ἰδιαίτερες σέ κάθε διήγημα, νὰ ἱκανοποιήσουν. Ζητοῦν τά δικαιώματα πού τούς ἀρνεῖται τὸ καλογερικό ρᾶσο, τὸ ρᾶσο ποὺ οἱ ἴδιοι τὸ φόρεσαν. Ὁ ἄνθρωπος παλεύει μέ τὸν ἑαυτόν του. Ὁ ἄνθρωπος ἀναζητᾶ ὅ,τι ἡ τάχα ἁγιότη τοῦ ἀρνεῖται καὶ πολλὲς φορὲς τ' ἀπολαβαίνει εἰς βάρος τῆς λεγομένης ἠθικῆς. Στὸ διήγημα «Ἄσμα ἀσμάτων» βλέπουμε ὅτι οἱ αὐτοπεριορισμοὶ, κάποιες ἰδέες δέν μποροῦν νά νεκρώσουν τό αἴσθημα: Τό μεσημέρι ξάπλωσε στὴν καλύβα καὶ πῆρε τὸ βιβλίο του (τὴν «Ἁμαρτωλῶν Σωτηρία»). Μά ἀλήθεια, γιατὶ νὰ μὴ τοῦ στείλῃ τό βιβλίο πού τοῦ εἶχε ὑποσχεθεῖ; Καὶ ἡ σκέψη του πῆγαινε στὸ «Ἄσμα Ἀσμάτων», στό δάσος, στή Σουλαμίτιδα. Κι' ἄκουε τὴ φωνὴ της: «Ἂν νοιώσετε καί σεῖς τὴν ἀνάγκη μιᾶς Σουλαμίτιδος;». Ἡ «Ἁμαρτωλῶν Σωτηρία» νανουρίζει, πλανεύει, μὰ τὸ «Ἄσμα Ἀσμάτων», ἂν κι' ὄχι καθάριο, ξυπνᾷ. Ὁ ὑποκριτὴς ἄνθρωπος, ὁ ντυμένος μὲ τό ροῦχο τῆς τάχα ἁγιωσύνης φωνάζει: «Τί γυρεύετε δαιμονισμένοι; ποῦ σᾶς ὁδηγεῖ ὁ Σατανᾶς ποὺ ἔχει τυφλώσει τὴν ψυχή σας; Πίσω σᾶς λέω!» καὶ ὁ ἄνθρωπος «Νά φύγουμε; Αὐτό μᾶς ἔλειπε! Ἂν θέλῃς ἐσύ νά φύγῃς, ὥρα σου καλή! Ἐγὼ μένω!».

Ὁ συγγραφεύς δεν ἀφίνει τοὺς ἀνθρώπους παιγνίδια τῶν παθῶν. Δέ θέλει νὰ μᾶς δείξῃ τά θύματα τοῦ πάθους, ἀλλά τοὺς κατεχομένους ἀπὸ αἴσθημα, τοὺς ζητῶντας τό δικαίωμά τους. Κι' ἔτσι ἀκόμα μᾶς δίνεται πιὸ γνήσιο τὸ τραγοῦδι τῆς Ζωῆς.

Στὰ διηγήματα «Γιά λίγη Ζωή» καὶ «Ζητῶντας τόν Ἔρωτα» ἡ ἀγωνία πάλι.

Ζητῶντας μιὰ ποικιλία ζωῆς, κάποιες ξωτικές νότες στὴ μονοτονία τ' ἄγνωστο, λαχταρῶντας τὴ φυγή δημιουργεῖται—ἂν ἐπιτρέπεται— ἡ ἀγωνία Οἱ ἴδιες πάντα χαρές κουράζουν στὸ τέλος. Μιὰ παράβαση τοῦ προγράμματος ἀναπαύει... Πῶς θά γίνῃ αὐτή;... Ὤ, ἀγωνία! Ὁ κακοφτιαγμένος νέος ζεῖ μιάν ἀτελεῖωτη ἀγωνία ζητῶντας τὸν ἔρωτα. Ἐπειδὴ εἶναι αὐτός πού εἶναι λυτρωμὸ δέ βρίσκει. Μά καί τὸ ἀνικανοποίητο αἴσθημά μου μένει ἀμόλευτο. Ἀποδιώχνει τὸν ἀγοραῖον ἔρωτα.

Ἡ πάλη τῆς πραγματικότητας καὶ τοῦ ὀνείρου σ' αὐτὸ καί στὸ ἑπόμενο διήγημα («Ἡ Γιορτή τοῦ Σωτῆρος»). Μήπως ζητῶντας τὴν ἔκβαση τῆς πάλης δέν ἀγωνιοῦμε; Πόσα «Δεκαπενταύγουστα» δὲν περνοῦν τοῦ κάκου; Καί κάποιο σκοπό λὲς μεγαλείτερο ἐκπληροῦν «οἱ γραφομηχανὲς».

Ναί, ἀγωνία! Αὐτό ζητάει ὁ συγγραφεύς; Ὄχι. Ἡ φαντασία καὶ ἡ πραγματικότης, ἡ φυγὴ τῆς ζωῆς, τὸ δεῖγμα τῆς φυγῆς καί ὁ πόνος ποὺ φέρνει τοῦτο, τό κωμικό παιγνίδι, ποὺ γίνετσι τραγωδία («Κούνια» «Γεράματα» «Χωρὶς ἔρωτα»), ἀναπτύσσονται, καί μᾶς γνωρίζουν ἔτσι τόν ἐσωτερικόν ἄνθρωπο μέ λόγια ἁπλᾶ. Ἀλήθεια πόσο ὡραῖο εἶναι τ' ἁπλὸ καί πόσο δύσκολο στήν ἐκτέλεσὴ του.

Μέ μέσα ἁπλᾶ, μέ σκηνές λεπτομερεῖς κι' ἀσήμαντες γιὰ κεῖνον πού τὶς ζῆ—σημαντικές γιά κεῖνον πού τὶς ἐξετάζει—, μᾶς δίνει νά νοιώθουμε τὸ ἀπ' τή Ζωή κι' ἀπ' τή φύση ἀντλημένο δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ ἄλλου, τὸ ἀπατηλὸ δικαίωμα πού πνίγεται ἀπ' τίς κοινωνικές συνθῆκες, ἀπ' τὶς ἡλικίες καί τάξεις. Ὁ μικρὸς, σεβόμενος τὶς συνθῆκες, ὅ,τι γιὰ τὸ μεγάλο νοιώθει τὸ ἐκδηλώνει μ' ἕνα «λουλοῦδι» ποὺ ὁ ἴδιος μόνο γνωρίζει τὸ σκοπό του.

«Τό λουλοῦδι» πάντα πετιέται στό δρόμο ἀπ' τὸ μεγάλο, πού δέν ἔχει ζήσει, οὔτε μπορεῖ νὰ ζήσῃ, ἔστω καί μὲ τή σκέψη, τήν ἀγωνία τοῦ μικροῦ, καὶ τότε τοῦ δεύτερου δέν ἀρέσουν οἱ «ἀνώτεροι», προτιμᾶ τούς «κατωτέρους». Νὰ, δύο κόσμοι.

Δέν εἶχα στὴν ἀρχή σκοπὸ νὰ μιλήσω ξεχωριστά γιά κάθε διήγημα. Μὰ ἔχει τό καθένα τους ξεχωριστὰ ἄξια κι' ὅλα μαζὶ ἀποτελοῦν ἕνα μεγάλο πλοῦτο. Τό «Μιά μικρή εἴδηση» εἶναι τὸ τραγοῦδι ὄχι τῆς συμπόνοιας, οὔτε τοῦ σαρκασμοῦ, ἀλλά τῆς αὐταπάτης, τῆς εἰρωνείας τῆς ζωῆς. Θεατρῖνοι μὲ πολλούς ρόλους σέ πολλές περιστάσεις οἱ ἄνθρωποι.

Φαίνεται ὅτι κανένα ἀπό τὰ πρόσωπα τῶν διηγημάτων δέν νικᾶ στὸ τέλος. Λέγω φαίνεται γιατί σὲ ὅλα κυριαρχεῖ ὁ ἄνθρωπος καί πάντα νικημένος ὁ κατὰ συνθήκην τέτοιος. (Ὁ ἄνθρωπος τοῦ πάθους νικᾶ—«Ψυχὴ καὶ Σῶμα»—).

Ὁ κ. Νικολαΐδης κατέχει τά μυστικὰ τῆς τεχνικῆς τοῦ διηγήματος. Ὕφος ὁμαλό καί, μπορῶ νά πῶ, προσωπικό. Γλῶσσα δημοτικὴ χωρίς ἰδιωματισμοὺς, ἐκφραστικά μέσα ἁπλᾶ, ἀνεπιτήδευτα, γιαὐτό καὶ πλούσια. Θάταν πολὺ φρόνιμη ἡ συμβολὴ γιά τούς «ἐκκολαπτομένους» διηγηματογράφους «Διαβάστε Νικολαΐδη». Ναί, μὰ τὶ κρῖμα!: Μέσα στήν πόλη μας νὰ μήν ὑπάρχῃ παρά ἴσως ἕνα ἀντίτυπο τῶν «Ἄσμα Ἀσμάτων», τὸ δικό μου.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ

Πέρ' ἀπ' τούς γόους τῆς πολιτείας
καί στῶν λωτῶν τὸ πρᾶο δάσο
καλόγερος μιᾶς νέας θρησκείας
ἀλλόκοτης, μι' αὐγὴ θά φτάσω.

Σέ βαραθρο ἄπατο θὰ χύσω
τῆς μάταιης Γνώσης μου τὸ μέλι·
Τῆς Ἥβης τόν ἀνθὸ θά ντύσω
μέ ράσο—τρίχινο κουρέλι.

Ἀπὸ μυρτόκλωνα καλύβι
θὰ πλέξω· Θά κοιμᾶμαι χάμου
καὶ πάνω μ' ἡ ἐρημιά θὰ σκύβει
σὰ μάννα... Κι' ὅπως ἡ καρδιὰ μου

θὰ νανουρίζει τά ὄντιρά της
κι' ἡ λύρα μου θἄχει σωπάσει,
θ' ἁπλώσ' ἡ Λήθη τά φτερὰ της
καί στοργικά θὰ μέ σκεπάσει...

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ

Ο ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

"ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ,,

τοῦ κ. ΠΕΤΡΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΥ

Νά κάτι ποὺ ἔλειπε - κι' ὄχι μονάχα ἀπὸ τὸν πρωτευουσιάνικον ὑδροκέφαλο, τοῦ ὁποίου τήν σοφίαν ἐν εἴδει εὐτελοῦς κονσέρβας μᾶς σερβίρουν μονοπωλειακά οἱ περὶ τὴν Νέαν Ἑστίαν διάφοροι.. Κ—λαῖον(τ)ες Χάρηδες ἤ διαφορετικὰ.. Πετροκόρακες— ἀλλὰ κι' ἀπὸ τὴ διανοούμενη γενικώτερα Ἑλλάδα, στὴν ὁποία, παρὰ τὸν πληθωρισμό τοῦ τύπου, δέν ὑπῆρχε τό ἀπαραίτητο ὄργανοκριτικῆς καὶ ἐλέγχου. Ὄργανο, ποὺ νά ἀποβαίνει δημιουργικὸς ἐλέγχοντας ἀμερόληπτα, μ' ἐνδιαφέρον καί μέ στοργὴ τά πνευματικά μας προϊόντα, φωτίζοντας καί καθοδηγῶντας.

Μέχρι πρό ὀλίγου οἱ νέοι μας ἀντίκρυζαν μέ δέος ὄχι τὸ ἀναγνωστικό κοινὸ, πρός τὸ ὁποῖον ἀποτείνοντσν μέ τά ἔργα τους, ἀλλὰ τὴν κριτική τῶν Φαρισσαίων τῆς «Νέας Ἑστίας» πού τῶχαν σύστημα νὰ συντρίβουν κάθε προσπάθειά των. Καί τὸ χειρότερο χωρὶς κἂν νὰ διαβάζουν τά βιβλία, πού εἶχαν τὴν ἀφέλεια νά τοὺς στέλνουν οἱ συγγραφεῖς των (ὅρα: Χάρην, Παράσχον καί...Σία).

Πόσες φορὲς δέν εἴδαμε σέ μιὰ σελίδα νά κρίνωνται τέσσερα καὶ πέντε ποιητικά βιβλία —νά κρίνωνται βέβαια εἶναι τρόπος τοῦ λέγειν, γιατί σέ μιά τέτοια σελίδα δέν μπορεῖς οὔτε τὶς πρῶτες σου ἐντυπώσεις νά πεῖς. Κι' ὅλα αὐτὰ τὰ βιβλία, ποὺ γράφονταν μὲ αἷμα, χαρακτηρίζονταν ἄλλοτε ὡς πρωτόλεια, στερημένα καλλιτεχνικῆς συνείδησης κι' ἄλλοτε σάν στιχοπλεκήματα ἄξια τῆς ἀδιαφορίας τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ! Τί ὕψος κριτικῆς ἀντιλήψεως καὶ πόση στοργὴ γιὰ τοὺς νέους, τοὺς ὁποίους ἐτόλμησαν νὰ...πατρωνάρουν, θεωρῶντας δικό τους κατόρθωμα τὸ ξύπνημα τῆς Ἐπαρχίας!. Κι' ἄν ρωτηθεῖ τί πρόσφερε στὰ νεοελληνικὰ γράμματα ὁ...τρισμέγιστος Πέτρος Χάρης, ποὺ μοίρεται σὰ χήρα γυναῖκα βλέποντας «περιπτώσεις» ποὺ τὸν σκανδαλίδουν, ἄν ρωτηθεῖ, λέγω, ποιοὺς ἀγῶνες ἔκαμε γιά νά τοῦ ἀξίζουν δίκηα περγαμηνές καὶ τίτλοι λογοτεχνικῆς διάκρισης, ποὺ δέν τοὺς ζητάει ἀπὸ τούς ἄλλους, ἀλλά τοὺς κατασκευάζει ὁ ἴδιος καί τούς προσφέρει εἰς ἑαυτὸν κατά τό: «Θόδωρος κερνᾶ καὶ Θόδωρος πίνει» τί θ' ἀπαντήσει; Ἔτσι θά μᾶς πεῖ: Ἔδωσα τὴν «Τελευταία νύχτα τῆς γῆς» καὶ μιὰ...τρικλοποδιὰ στόν Ξενόπουλο! Ἰδοὺ τὸ μέγα τρόπαιον! Τί κρῖμα νάμήν ἔχει ζηλωτές!...

Καὶ οἱ ἄλλοι—οἱ νέοι—ποὺ ἔξω ἀπὸ τὰ μεγάλα κέντρα ἀγωνίστηκαν χρόνια ὁλόκληρα ὄχι μὲ κόλπικους ἐνθουσιασμοὺς καί ἀρριβισμούς, αὐτοί ποὺ ἔδωσαν τή γύρη καὶ τό ἄρωμα τῆς ψυχικῆς των ἄνθησης γιά νά δημιουργήσουν τόν πνευματικὸ πολιτισμὸ στήν Ἑλληνικὴ Ἐπαρχία, αὐτοί εἶναι οἱ ἀποτυχημένοι, οἱ ἄξιοι γιά λοιδορίες καί σκώμματα! Αὐτοὶ πού στὴ ράχη των πάτησε γιά νά στηριχτεῖ καί στηρίζεται ἀκόμη ἡ «Νέα Ἑστία» καὶ ὁ πραιτωριανός Πέτρος Χάρης!... Ὁ ἄνθρωπος μέ τήν τήβενο τῆς ἄρνησης. Ὁ ὑβριστής, ποὺ θέλει νὰ παρασταίνει τὸ θορυβώδη κριτικὸ σάν τὸν Μεγαλέξαντρο μέ τὰ πολεμικά του σύνεργα στὸ μπερνὲ τοῦ Καραγκιόζη!...

Ὁ καιρὸς ὅμως τῶν Ἡροστρατισμῶν ἐπέρασε καὶ ἡ Βασιλεία τῶν Πετροχάρηδων ἔληξε. Κι' ἔφτασε γιὰ τιμὴ ἡ ἔκδοση τῶν «Νεοελληνικῶν Σημειωμάτων» πού ἀπόχτησαν κιόλας πέντε χιλιάδες ἀναγνῶστες.

Τά «Ν. Σ.» στάθηκαν, ἀπό τό πρῶτο τους φύλλο, τό κνοῦτο στοὺς ἀρνητὲς καὶ στούς.. παστεριωμένους γλωσσαμύντορες τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἀκαδημίας. Βγῆκαν μὲ τόλμη καὶ ὄχι μὲ γεροντοκορισμοὺς, μέ στεθερές κατευθύνσεις κι' ὄχι μὲ ἠξεισαφιξίσμοὺς καὶ μέ γρονθοκοπήματα, ποὺ γελοιοποιοῦν τὴν κριτική. Σάν ἕνα τρίτο μάτι πού στέκεται ψηλὰ ἀπὸ προσωπολατρεῖες κι' ἔχθρητες, ἐλέγχουν καί κρίνουν μὲ σκέψη νευρώδη καί πρό πάντων μέ στοργὴ καί μέ δημιουργικὴ διάθεση κι' ἔτσι θά προχωρήσουν, συμπληρώνοντας τὸ μέγα κενό, πού ὑπῆρχεν ὡς τώρα στήν πνευματικήν Ἑλλάδα.

Γιά τὰ «Ν. Σ.» δέν ὑπάρχουν ἐχθροί καί φίλοι, εὐνοούμενοι καί ἀποδιοπομπαῖοι. Ὑπάρχουν οἱ ἄνθρωποι ποὺ χύνουν τήν ψυχὴ καὶ τὴ σκέψη των στό χαρτί προσθέτοντας ἄλλοι μικρὰ κι' ἄλλοι μεγάλα λιθάρια στὸ οἰκοδόμημα τοῦ πνευματικοῦ μας πολιτισμοῦ. Καί πρὸ πάντων δέν ὑπάρχουν Κ—λαίον(τ)ες Χάρηδες ἀλλὰ ὁ Σκαρίμπας, ποὺ δίχως νὰ πατήσει σὲ ξένες ράχες, ὑψωσε τὴν προσωπικότητὰ του θαρραλέα στά Ἑλληνικὰ γράμματα. Καὶ γύρω στό Σκαρίμπα ἕνα ἐπιτελεῖο ἀνθρώπων, πὸὺ δέν εἶναι Χάρηδες.

Ἀθήνα. **ΠΕΤΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ**

Οἱ νεώτεροι

ΞΕΚΙΝΗΜΑ...

(Ἐλεκόνα)

Σὰ θὰ σφυρίξει τό πουρνὸ
κάποιο φουγάρο μακρυνο,
ποὺ μαυρισμένο ὑψώνεται
στὰ σπίτια τὰ πελώρια,
σκόρπια θενάβγει ἡ ἐργατιὰ
νὰ συναχτεῖ στὴ γειτονιὰ,
γιὰ νὰ κινήσει ξένοιαστη
στοῦ «κόπου τὰ λιοβόρια».

Ξυλόκαστρο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ:

Ἐπιστολὴ τοῦ ἀντιστρατήγου Ἀμβροσίου Φραντζῆ σχετικὴ μὲ τὸν τόπον τῆς ἀνεγέρσεως τῆς προτομῆς τοῦ πρωτοσυγκέλλου Ἀμβροσίου Φραντζῆ.

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΦΡΑΝΤΖΗ & ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ

Τὸ πρόπλασμα τῆς προτομῆς τοῦ πρωτοσυγκέλλου Ἀμβροσίου Φραντζῆ ἔγινε. Αὐτές τῆς ἡμέρες θὰ δοθῆ, ἂν δὲν ἐδόθη, γιὰ νὰ σκαλιστῆ στὸ μάρμαρο. Καὶ ποῦ θὰ στηθῆ; Στὴν Κυπαρισσία. Ἡ Κυπαρισσία ξυπνοῦσε τοὺς ἱεροὺς πόθους τοῦ ἥρωα ποὺ ἔγιναν πραγματικότητες, σ' αὐτὴ δοκίμασε τὶς πιὸ πολλὲς χαρὲς καὶ λύπες.

Θὰ θέλαμε ὅμως νὰ μάθουμε τί προσέφεραν οἱ κοινότητες Κυπαρισσίας γιὰ τὸ Μνημεῖο. Τίποτα;

Ντρεπόμαστε νὰ τὸ..πιστέψουμε. Ἄλλες Κοινότητες μέ δι ἐς τους δαπάνες καὶ θυσίες παρουσιάζουν κάτι τῆς ἀξίας τῆς προτομῆς τοῦ ἐλευθερωτοῦ μας. —Τῆς ἀξίας τῆς προτομῆς ;!... Τὶ ὡραῖα εἶναι τὰ λόγια!—. Οἱ κοινότητες τῆς Κυπαρισσίας προσέφεραν κάτι γιὰ κεῖνα ποὺ ἄλλοι τῆς ἑτοιμάζουν;

Ἂν δὲν θεωρήσουμε, ἀλλοίμονο, τὸ Μνημεῖο δεῖγμα εὐγνωμοσύνης στὸν ἥρωά μας, ὡς δίδαγμα στὶς γενεὲς ποὺ ἔρχονται τοὐλάχιστον δὲν θὰ τὸ πάρουμε—πάλι ἀλλοίμονο — ὡς στόλισμα τῆς πόλης; Κι' εἶναι αὐτὴ μια Σαχάρα. Οἱ Κοινότητὲς μας τώρα τελευταῖα εἶχαν κάποια οἰκονομικὴ ἀνέχεια... Ὡστόσο κάτι ἠμποροῦσαν νὰ προσφέρουν. Μήπως τὸ «κάτι» ὡς μικρὸ, τὸ ἐθεώρησαν προσβλητικὸ; Περιμένουμε.

Κάλλιο ἀργὰ παρὰ...

Η ΤΡΙΦΥΛΙΑ & Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1821

Ὑπό τοῦ κ. Θ. ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ (Καθηγητοῦ)

«...καὶ μᾶλλον Ἕλληνας καλεῖσθαι τοὺς τῆς ἡμετέρας παιδεύσεως ἢ γένους μετέχοντας...» (Ἰσοκράτους Πανηγυρικὸς)

—2—

Ἀλλὰ ὁ προβολεὺς σήμερα φωτίζει πιὸ πολὺ τὴν νεωτέρα ἀγωνιζομένη τοῦ 21 Τριφυλία. Οἱ τελευταῖοι κατακτηταί της, οἱ Τοῦρκοι, ἀνεγνώρισαν τὴν ἀξία τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς. Ἐγκατέστησαν πολλὲς ἀρχές. Ἤθελαν ἀσφαλισμένα ν' ἀπομυζοῦν τὰ εἰσοδήματα τῆς χώρας καὶ νὰ ἐλέγχουν τοὺς ἐργαζομένους ραγιάδες. Διοικητικῶς ἡ Τριφυλία ἦτο διηρημένη σὲ τέσσαρα τμήματα (Κόλια): 1) τοῦ Κάμπου 2) τοῦ Σουλιμᾶ 3) τοῦ Κοντοβουνίου καὶ 4) τῆς Ζούρτσας, Ἡ πρωτεύουσα Κυπαρισσία μὲ τὸ ὄνομα Ἀρκαδιὰ ἦτο ἕδρα τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν. Ἐκεῖ ἔμενε ὁ βοεβόδας (=τοπάρχης) ὁ φρούραρχος (=πολιτάρχης), ὁ μπουλούμπασης [=ἀστυνομος], ὁ καδῆς (=δικαστής]. Οἱ ραγιάδες πολλὰ δεινὰ ὑποφέρανε. Οἱ Τοῦρκοι ἦσαν ἀσφαλισμένοι, εἶχαν ἀρκετὸ στρατό, κανόνια καὶ τὸ σπουδαιοτερο τό κάστρο. Ἐκεῖ θὰ ἀμπαρώνονταν, ὅταν οἱ σκλάβοι σηκώνανε καμμιὰ φορὰ τὴ παντιέρα τῆς διαμαρτυρίας καὶ τῆς ἐκδικήσεως. Γιαυτὸ τοὺς ξεχώριζαν οἱ Ἕλληνες τοὺς Τούρκους τῶν κάστρων. Καστρινοὶ θά πῆ σκληροὶ, φοβεροὶ ἀπάνθρωποι. Πιὸ πολὺ καστρινοί εἶναι οἱ Τοῦρκοι τῆς Μεσσηνίας. Αὐτὸ γιὰ τὴν Τριφυλία τοῦ κάμπου. Γιὰ τὴν ὀρεινὴ τὰ πράγματα ἦτανε διαφορετικά. Ἀνέπνεε τὸν ἀέρα τῆς ἐλευθερίας. Οἱ Τοῦρκοι δὲν διαφέρονται γιὰ τὰ ἄγονα μέρη. Δὲν ζυγώνουν ἐκεῖ. Δὲν μποροῦν νὰ κάνουν διαφορετικά. Ἔχουν νὰ μετρηθοῦν μέ τοὺς ἀρματωλοὺς Μᾶρκου Ντάραν [Ψάρι], Ἰωαν. Κὸρδαν [Κοὐβελα], Ι. Ρούσην [Λάπι), μέ τούς ἀλβανόφωνους Σουλιμοχωρίτας, Ντρέδες καί τούς Κοντοβουνίσιους. Τά μέρη αὐτὰ οὐδέποτε ὑποκύψανε στο ζυγὸ τῶν Ἐνετῶν καί τῶν Τούρκων. Ὑπῆρξαν φωλιές, ποὺ ἐθέρμαιναν, καί ἀπαρτο κάστρο, πού προστάτευοντούς καταδιωκομένους ραγιάδες. Τὰ ὀρεινά χωριά, Σουλιμᾶ, Λάπι, Ψάρι, Κούβελα, Γίπεσι εἶχανε αὐτοδιοίκησι, ἀποτελοῦσαν μιὰ στρατιωτικὴ ὁμοσπονδία, μιὰ συμπολιτεία, ποὺ προϊσταο ἡ πιό ἰσχυρὰ οἰκογένεια των Παπατσωραίων. Κεῖ στρατολογοῦνται τά λεβέντικα παλληκάρια, ποῦ θὰ πολεμήσουν τὸν ἐχθρὸ στήν ἰδιαίτερη πατρίδα τους, πού θὰ τρέξουν πρόθυμα σὲ κάθε ἄκρη τοῦ Μοριᾶ, γιά νά προσφέρουν τὴ συνδρομή τους, πού θ' ἀγωνισθοῦν μὲ τό Κολοκοτρώνη στὴ Τρίπολι, στὰ Δερβενάκια, μὲ τό Παπαφλέσσα στό Μανιάκι.

Στὰ 3 χιλιάδες τουφέκια, ποὺ στρατολογηθήκανε στήν ἀρχή τοῦ ἀγῶνος οἱ δυὸ χιλιδες ἦσαν Σουλιμοχωρίτες, Κοντοβουνίσιοι, Ζουρτσᾶνοι. Προεστοί τῆς Τριφυλίας εἶναι ὁ Ἰωαν. Τομαρᾶς ἀπὸ τή Κυπαρισσία, Ἀετώνιος Καραπαταᾶς ἀπὸ τὰ Φιλιατρά, Θ. Σκορδάκις Ν. Πονηρόπουλος, Μῆτρος Ἀνασταστόπουλος. Ἡ πιό ἐπιφανής πολιτική οἰκογένεια ἦτο τοῦ Ἀθαν. Γρηγοριάδου. Στρατιωτικοί εἶναι: ὁ Γιαννάκις Μέλλιος ἀπό τοῦ Κούβελα, λοχαγός στὸν Ἀγγλικό στρατό τῆς Ἑπτανήσου, Παναντοῦφας ἀπό τὸ Κούβελα, λοχαγὸς στὸν Ἀγγλικό στρατὸ Ἰ. Καλαμπόκης, Παναγιώταρος ἀπὸ τά Φιλιατρά, ὁ δαιμόνιος κληρικός Παπαδημητρόπουλος Γεώργιος ἀπὸ τό Χαλαζώνι, γνωστὸς μέ τὸ ὄνομα Παπαναστάσης, Γκρίντζαλης καὶ ἄλλοι. Ἡ φιλική ἑταιρεία ἔχει παντοῦ ἁπλώσει τοὺς πλόκαμους της. Ἐγκαίρως οἱ πράκτορες ἔχουν μυήσει πολλὰ σημαίνοντα πρόσωπα τῆς Τριφυλίας: Τόν Ἀθαν. Γρηγοριάδην, τὸν Μητροπολίτην Χριστιανουπόλεως Γερμανὸν μέ τόν πρωτοσύγκελλον αὐτοῦ Φραντζῆν, τοὺς Μέλλιους, Παπατσώρην, Πονηρόπουλον, τὸν Φιλιατρινόν Καραπαταᾶν Ἀντ., τούς Λουκόπουλος καὶ ἄλλοις. Οἱ ἑταιρικοί κάνανε συχνὰ συγκεντρώσεις στὸ Σουλιμᾶ. Παντοῦ προετοιμασία, κίνησις. Προμήθεια πολεμικοῦ ὑλικοῦ, μπαρούτης καὶ τουφεκιῶν.

Ὁ πρωτοσύγκελλος Φραντζῆς ἔχει μεταβάλει τὸ μητροπολιτικὸν κατάστημα σὲ πολεμικὸ ἐργαστάσιον. Ἔστελνε λαδι στήν Ζάκυνθο στοὺς ἀδελφοὺς Στεφάνου καὶ αὐτοί τοῦ στέλνανε μπαρούτη καὶ φουσέκια. Ἀξιοπρόσεχτα εἶναι τὰ κόλπα τῶν ραγιάδων, πού δικαιολογοῦντο, ὅταν ἐνόνταν ἀντιληπτοί. Γιά τὰ τουφέκια ἔλεγαν: «δὲν γνωρίζεις, ἀγᾶ μου, τὶ τραβᾶμε ἀπὸ τά ζουλάπια [λύκους], μελίσσι εἶναι μᾶς ἔφαγαν τά ζωντανὰ μας θὰ φᾶν καίμᾶς», γιὰ τοὺς συχνὲς συγκεντρώσεις στά σπίτια ἔλεγαν: «ἔχομεν βαπτίσια».

(Ἕπεται συνέχεια)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ πρακτορεῖον ἐφημερίδων Κυπαρισσίας διά τόν μῆνα Ἰούλιον καθόρισεν τόν χάρτην, παλαιῶν ἐφημερίδων, πρὸς δραχμάς 18 κατ' ὁκᾶν.

(Ἐκ τοῦ πρακτορείου)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον ἐκτάσεως **500** τετρ. μέτρων, κείμενον ὄπισθεν γραφείου Γενικῶν Ἀποθηκῶν καὶ ἔναντι τῆς οἰκίας τοῦ Κολοφῖρα Ἰωάννου.

Πληροφορίαι παρά τῷ κ. Βασιλείῳ Κόρδα.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ οἱ ὀφείλοντες τάς συνδρομάς των νὰ μᾶς ἀποστείλουν ταύτας.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη τὸ 50 τεῦχος τοῦ ἰατρικοῦ Περιοδικοῦ «Ἰατρικὴ πρόοδος» περιέχον τὴν μελέτην τοῦ ἰατροῦ Γεωργ. Θεμ. Δρὲ Κόλια «περίπτωσις παραπληγίας αἰσθητικοκινητικῆς, παραλυσις σφιγκτήρων, τροφονευροκαὶ ἀλλοιώσεις, ἀμφίπλευρος πεταλεκτομία, ἴασις».

Ἐξεδόθη τὸ 37 φύλλον τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Συνταξιοῦχος» μὲ πλουσίαν κι' ἐκλεκτὴν εἰδησεογραφίαν διὰ τοὺς συνταξιοῦχους καὶ ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους.

ΤΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΣ ΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΑΓΩΝΟΣ»

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαια κα ἀποθεματικὰ Δραχ. 1.205.000.000
Καταθέσεις (38 Ἰουνίου 1934) » 10.073.315,312
Ὑποκαταστήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα

Εν Αἰγύπτῳ: εἰς Ἀλεξάνδρειαν Κάϊρον, καὶ Ζαγκαζὶκ

Ἐν Ἀμερικῇ: HELENIC BANC TRUT SCOMPANY NEW YORK 51 MAIDÊNLAN Ἱδρυθεῖσα ὑποτῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μέ τούς νόμους τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

Κεφάλαια ὁλοσχερῶς καταβεβλημένα δολλ. 1 500 000

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς Χώρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ

Εκτέλεσις πάσης φύσεως Τραπεζικῆς ἐργασίας εἰς τό ἐσωτερικὸν καί ἐξωτερικὸν ὑπό ἐξαιρετικῶν συμφέροντα ὅρους

Καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ κκσί Ταμιευτηρίου εἰ δραχμά καὶ ξένα νομίσματα μὲ εὐνοϊκούς ὅρους καί πλήρη ἀσφάλειαν

Ἐξαιρετικοὶ δροι διὰ τοὺς Ἕλληνας Αἰγύπτου καὶ Ἀμερικῆς.

Οἱ ἔχοντες συναλαγάς καί συμφέροντα ἐν Ἀμερικῇ δύνανται νὰ ἀποτείνονται εἴτε ἀπ' εὐθείας πρός τὴν HELENIC BANC TRUST MAIDÉN LAN NEW YORC M—S—A εἴτε πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τό κεντρικὸν Κατάστημα (ὑπηρεσία ἐργασιῶν Ἀμερικῆς) ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑπ)ματα.

Τὰ Ὡρολόγια σας Στοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΥΡΝΑ

Ὡρολογοποιοῦ
Ὁδὸς Γλάδστωνος 2 δ
Πάροδος ὁδὸς Πατησίων
Ἀθῆναι
Ἀγορά καί πώλησις
Ἀδαμάντων καί Κοσμημάτων
Ἐργασία ἠγγυημένη
ΤΙΜΑΙ λογικαὶ

Διαφημίζεσθε μέσῳ τοῦ «ΑΓΩΝΟΣ».

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ

Ἡ πλουσιωτέρα Συλλογή καί τά ὡραιότερα σχέδια.

Εἶναι ἠγγυημένα διὰ τὴν στερεότητα καὶ τοὺς χρωματισμοὺς παρὰ τῆς Ἑταιρείας

|Ε|Σ|Π|Ε|Ρ|Ο|Σ|

Πωλοῦνται εἰς τά καλλίτερα καταστήματα καί εἰς τὸ πρατήριον τῆς Ἑταιρίας.

ΑΙΟΛΟΥ — ΝΙΚΙΟΥ 24

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΥΠΝΟΥ "ΑΡΚΑΔΙΚΟΝ"

Σατωβριάνου Γ'. Σεπτεμβρίου Πλατεῖα Ὁμονοίας

Διαθέτει καθαρά ὑγιεινά, οἰκονομικὰ δωμάτια μέ ὄψιν εἰς πλατεῖαν Ὁμονοίας

Νυκτερινή ὑπηρεσία. Περιποίησις ἀπαράμιλλος.

Δ/σις ΡΑΠΑΚΟΥΛΙΑΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Τηλέφωνον 52.295

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Τήν 5ην Ἰουλίου 1937 εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Κυπαρισσίας, παρουσίᾳ τοῦ ἐπόπτου ἐργασίας 27ης περιφερείας κ. Κωνστ. Πετρουτζῆ, οἱ κ. κ. Σπυρίδων Χηνόπουλος καὶ Παναγ. Στρίγκας ἀντιπρόσωποι τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Κυπαρισσίας ἀφ' ἑνός, ὡς ἐκπρόσωποι τοῦ ἐργοδοτικοῦ κόσμου καὶ ἀφ' ἑτέρου Πέτρος Μυλονόπουλος καὶ Δημήτριος Μεριδιώτης ἀντιπρόσωποι τοῦ Σωματείου τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν Οἰκοδόμων Κυπαρισσίας ἐξουσιοδοτηθέντες παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς 4ης Ἰουνίου ἐν. ἔτους διὰ τὸν καταρτισμὸν συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας οἰκοδομῶν, καὶ Ἀντώνιος Κορμπάκης πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων Κυπαρισσίας, ἀπεφάσισαν τὴν ὑπογραφὴν συλλογικῆς συμβάσεως ἐν τῇ ὁποίᾳ τίθενται κανόνες μέλλοντες νὰ ἀποτελέσουν ἀπὸ τοῦδε τὴν ὑποχρεωτικὴν βάσιν πάσης ἀτομικῆς συμβάσεως ἐργασίας μεταξὺ παντὸς ἐργοδότου καὶ τῶν οἰκοδόμων ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν.

Τὰ συμβαλλόμενα μέρη καθορίζουν μαζὶ μὲ ἄλλους προσθέτους ὅρους καὶ διευκολύνσεις τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργοδοτῶν καὶ καὶ τεχνιτῶν οἰκοδόμων.

1) τεχνῖται 70 δραχμές 2) ἐργάται μπετὸν 60 δραχμὲς 3) οἰκοδόμοι ἐργάται 50 δραχ.

ΤΑ ΛΙΜΝΑΖΟΝΤΑ ΥΔΑΤΑ

Τὸ παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως Ὑφυπουργεῖον ἀπέστειλεν ἡμῖν τὸ κάτωθι ἔγγραφον σχετικὸν μὲ τὰ ἀναγραφέντα ὑφ' ἡμῶν διὰ τὸ ζήτημα τοῦ καθαρισμοῦ τῶν στερνῶν τῆς πόλεως.

Πρὸς τὴν Δ/σιν τῆς Ἐφημερίδος «Ἀγὼν Τριφυλίας» εἰς Κυπαρισσίαν.

Σχετικῶς μὲ τὰ ἀναγραφέντα εἰς τὴν ὑμετέραν Ἐφημερίδα τῆς 23—6—37 διὰ τὸ ζήτημα τοῦ καθαρισμοῦ τῶν στερνῶν τῆς πόλεως Κυπαρισσίας γνωρίζομεν ὅτι ἀπεστείλαμεν διὰ ταυταρίθμου ἐγγράφου μας τὸ σχετικὸν ἀπόκομμα εἰς τὸν κ. Νομάρχην ὡς ἁρμόδιον καὶ μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως μᾶς ἀνακοινώσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόψεις ἢ ἐνεργείας.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Κ. Μπουρμπούλης

Προσεχῶς κυκλοφορεῖ:

ΓΙΑΝΝΗ ΣΚΑΡΙΜΠΑ

«Χαλκίδα ἢ τὸ Βατερλὼ δύο γελοίων» μυθιστόρημα

Διαφημίζεσθε μέσῳ τοῦ «ΑΓΩΝΟΣ».

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ "ΕΣΠΕΡΟΣ,,

Ἐντὸς τῆς τρεχ. ἑβδομ. ἀρχίζει νὰ λειτουργῇ ὁ κινηματογράφος «Ἕσπερος» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. Θρασυβούλου Γέροντα ἠλεκτρολόγου Μηχανικοῦ καὶ Ν. Γιανιοπούλου καφεπώλου.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τοῦτος θὰ ἀλλάξῃ πρὸς τὸ καλλίτερον τὸ ρυθμὸ τῆς ζωῆς τῶν Κυπαρισσίων, οἱ ὁποῖοι πρέπει πρὸς χάριν τῶν ἑαυτῶν των νὰ τὸν ὑποστηρίξουν.

ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΑΝΑΣΤ. ΑΝΔΡ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀριθ. 86

Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῇ 4ῃ Ἰουλίου 1937.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν Κυπαρισσίᾳ Φιλοπτώχου Συλλόγου Κυριῶν συγκείμενον ἀπὸ τὴν Πρόεδρον αὐτοῦ κ. Ἑλένην Γεωργακοπούλου καὶ τὰ μέλη Τασίαν Δημητρακοπούλου, Εὐγενίαν Μανούσου, Λίτσα Μητροπούλου, Χρηστοῦλα Σαρτζῆ, Μαριγὼ Δράκου, Κικὴ Χαϊκάλη καὶ Ἑλένην Παπαπαναγιώτου, συνελθὸν ἐκτάκτως καὶ ἀκούσαν τῆς κ. Προέδρου αὐτοῦ, ἥτις ἀνήγγειλε τὸ θλιβερὸν γεγονὸς τοῦ θανάτου τοῦ πολυκλαύστου Ἀναστ. Ἀνδρ. Γεωργακοπούλου, ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων ἔργων, πολυτίμου τέκνου τῆς Κυπαρισσίας ποικιλοτρόπως εὐεργετήσαντος τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ Πατρίδα καὶ τὸν Σύλλογον, δι' ὃ ἡ πόλις ἡμῶν μετὰ μεγάλης συγκινήσεως ἤκουσε τὸ ἀτυχές τοῦτο γεγονὸς καὶ Διασκεφθέν:

Ψηφίζει παμψηφεὶ. Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ εἰλικρινέστατα Συλλυπητήρια τοῦ Συλλόγου πρὸς τὴν ἀξιότιμον Οἰκογένειαν τοῦ πολυκλαύστου μεταστάντος ἐπὶ τῇ δεινῇ ταύτῃ δοκιμασίᾳ.

Ἡ Πρόεδρος παρακαλεῖται νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω.

Ἡ Πρόεδρος
Ε. Γεωργακοπούλου
Ἡ Γραμματεύς
Λ. Μητροπούλου
Τὰ μέλη
Ε. Μανούσου, Τ. Δημητρακοπούλου, Κ. Χαϊκάλη Μ. Δράκου, Χ. Σαρτζῆ, Ε. Παπαναγιώτου.

ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Παραιτηθέντος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ γραμματέως Πρωτοδικῶν Κυπαρισσίας κ. Σπ. Καραγιωργοπούλου, ἀνέλαβε καθήκοντα Γραμματέως, ὁ ἀρχαιότερος τῶν Γραμματέων κ. Ἀλεξ. Τουρκολιᾶς.

Τὰς τυπογραφικὰς σας ἐργασίας εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας. Ἐργασία ἀρίστη. Τιμαὶ λογικαί.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ

Γενομένων τῶν Ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Κυπαρισσίας, ἐξελέγησαν μέλη τοῦ Διοικητικοῦ του Συμβουλίου διὰ τὴν νόμιμον διετίαν οἱ δικηγόροι κ.κ. Σωτηρ. Ἀναγνωστόπουλος, Ἰωαν. Λουρίδας, Ἰωαν. Σαλακᾶς, Ἰωαν. Μαυρογένης καὶ Πολυβ. Διακάκης, παμψηφεὶ δὲ Πρόεδρος ὁ κ. Σωτηρ. Ἀναγνωστόπουλος, Γραμματεὺς ὁ κ. Ι. Λουρίδας καὶ Ταμίας ὁ κ. Ι. Μουρογένης.

ΤΟ 'ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ,

Τὸ καφενεῖον «Ἀμερικανικόν» Ἀδελφῶν Γκουντοῦνα ἀνακαινισθὲν κατέστη ἐφάμιλλον τοιούτων μεγαλοπόλεως.

Παρέχει ὅλα τὰ κομφόρ συγχρόνου καφενείου καὶ ζαχαροπλατείου. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ τοῦτο θὰ συντελέσῃ εἰς τὸν πολιτισμὸν τῆς πόλεως.

ΟΙ ΤΡΙΦΥΛΙΟΙ ΚΑΙ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λῶς ἀραβοσίτου, παροχὴν πιστώσεων δι' ὁδοποιΐαν. Ὁ κ. Κάης ἀποκρούει τὴν προστασίαν τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων, διότι θ' ἀπαιτήσῃ πολὺ προσωπικὸν καὶ πολλὰς δαπάνας.

Νομίζει ὅτι ὁ Σύλλογος πρέπει νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν προστασίαν τῶν γενικῶν συμφερόντων τῶν συμπολιτῶν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΥΦΛΩΝ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐδόθη καλλιτεχνικὴ συναυλία, εἰς τὸ καφενεῖον «Ἀμερικανικόν» ὑπὸ ἀποφοίτων Σχολῆς Τυφλῶν Καλλιθέας ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Σ)τάτου Μητροπολίτου Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας καὶ τοπικῶν ἀρχῶν.

ΑΓΡΟΝΟΜΙΚΑ

Ἀνεχώρησεν εἰς ἄδειαν ὁ Ἐπόπτης Ἀγρ)κῆς κ. Δ. Ἀποστολάκος καὶ ἀνέλαβε καθήκοντα Ἐπόπτου ὁ Ἀγρονόμος Φιλιατρῶν κ. Γ. Καρύδης.

—Μετετέθη εἰς Ἡγουμενίτσαν ὁ Ἀγρονόμος Ἀρήνης κ. Ἀποστ. Βλάχος.

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΜΑΣ

Τοὺς κάτωθι κ. κ. συνδρομητὰς ἀποστείλαντας τὴν συνδρομὴν των εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Χρ. Παπαλεξόπουλον, Νεοφ. Τσώνην, Χρ. Ἀθανασόπουλον. Κατίνα Πάτερη, Παν Παπαδόπουλον, Κ. Παναγιωτακόπουλον, Σ. Παπαντωνόπουλον, Ὀδ. Βουδούρην, Λ. Λιναρᾶν, Γ. Καρυώτην, Ρήγαν Ρήγαν, Αο.Σκλάβον, Δ. Κουκάκην, Γρ. Ἀναγνωστόπουλον, Σ. Τσαφούλιαν, Π. Μιχαλόπουλον, Κ. ἱερ. Παρασκευόπουλον, Ν. Σταθόπουλον, Κ.Κανελάκην, Α. Παυλάκον, Αγγ. Κωνσταντινίδην, Νικ. Φλῶρον.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 11ην τ. μ. ὁ κ. Γεώργιος Νικολόπουλος ἀνεδέχθη ἐκ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας τὴν χαριτωμένη μικροῦλα τοῦ κ. Δημητρίου Θεοφανοπούλου, ἀρτοποιοῦ, δόσας τὸ ὄνομα Σοφία.

Εἰς τοὺς γονεῖς καὶ ἀνάδοχον εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσῃ.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εἰς τὸν ἀγαπητόν μου ἐξάδελφον κ. Παναγιώτην Ἀλ. Χρονόπουλον δόσαντα ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τῆς δίδος Ἰουλίας Εὐστ. Γιωργιοπούλου ἐκ Μπάστας Μεσσήνης εὔχομαι τὰ χεῖαν τὴν στέψιν.

Πάνος Τσιγουρῆς

ΓΑΜΟΙ

Ὁ κ. Νικόλαος Πετρόπουλος συμβολαιογράφος Κυπαρισσίας, καὶ δὶς Τοῦλα Κατρίτση ἐκ Γαργαλιάνων ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

ΚΙΝΗΣΙΣ

—Ἀφίχθη ἐξ Αἰγίου ὁ συμπολίτης Τελων. ὑπαλ. κ. Ἀνδρέας Γ. Κασίμης μεταβὰς εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα Σιδηρόκαστρον.

—Ἀφίκετο ἐπ' ἀδείᾳ μετεβὰς εἰς Λουτρὰ Ἰκαρίας ὁ συμπολίτης ὑπολ)γος Πεζικοῦ κ. Ν. Γιαννούλης μετὰ τῆς μητρός του.

—Ἀνεχώρησεν δι' Ἀθήνας ὁ ὀφθαλμίατρος κ. Ἰω. Νικολακόπουλος.

Ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας ὁ συμπολίτης κ. Ζαφείριος Μαρκόπουλος Δ)τής τοῦ Συνεργείου Πυροσβ. Ὑπηρεσίας μετὰ τῆς κυρίας του.

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΕΥΟΝ ΣΤΡΑΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἀφίκετο τὸ περιοδεῦον στρατιωτικὸν συμβούλιον ἐξέτασιν πρὸς τῶν στρατευσίμων τῆς ἐρχομένης κλάσεως.

Πωλοῦνται

1) Μία πετρελαιομηχανὴ 10 ἵππων μετὰ ἀλευρομύλου

2) Μία πετρελαιομηχανὴ 5 ἵππων

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Κων. Μλέσκῳ.

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (Α. Ε.]
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ
ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ

Κινήσεως Σταφιδοκάρπου ἀπό 1 Σεπ)βρίου 1936— 10 Ἰουλίου 1937

		ΕΞΑΓΩΓΗ	ΑΝΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΑ
1936)1937	Λ. Ε.	162.422.246	Λ,Ε, ———
1935]1936	»	139.259,165	———
1934)1935	»	141.619.841	30.000

ΕΞΑΓΟΡΑ ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΡΠΟΥ

1936]1937	Α.Ποιοτική Εἰσφορά 15ο]ο	Λ.Ε. 36.302.505	
	« » ἐκ Βεβ)νου	1.572	36.804.077
»	Β. Ἀγορὰ χλωρᾶς Λ. Ε.	4.984.376	
	» Ξηρᾶς »	22 942.672	
	» Ἀπορριμμάτων	11.776.380	
	βεβρεγμένου	8.422.630	48.125.058
	Σύνολον		Λ.Ε. 84.929.135
35]1936	Ἀγορὰ Πλεονασμάτων		» 82,825,518
34]1935			28.590,543

ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝΕΧΥΡΩΝ ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΡΠΟΥ

	1936] 1937	1935)1936	1934]193
Ὑπόλοιπον προηγούμενον	3.792.207		
Εἰσαγωγὴ δεκαημέρου	———		
	3.792.207		
Ἐξαγωγὴ δεκαημέρου	133.170		
Ὑπόλοιπον	3.659.037	4.919.284	5,530.726

ΕΚ ΤΟΥ Α.Σ.Ο.

Δελτίον Τιμῶν Σταφιδαγορᾶς Λονδίνου

Τιμαὶ εἰς ἀνάλωσιν κατὰ στατῆρα Ἀγγλικὸν Σελλίνια

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΑΙ. Ἀγορὰ στάσιμος ἐξαιρέσει ὀλίγων πράξεων ἐπὶ ἐμπορεύματος προελεύσεως Πύργου καὶ Πατρῶν εἰς τιμάς ἀπό 28]=ἕως 29]6, καὶ Αὐστραλιανῶν ὡς 31]—.—

Ἐπὶ νέας ἐσοδείας οὐδεμία κίνησις παρατηρεῖται.—

ΤΙΜΑΙ. Πύργου 28[28]6, Ἀμαλιάδος 28]6—29]6, Πατρῶν 29)6—30)—, Κόρφου 31]—32)—, Κόρφου σκιᾶς 33)—35)—, Αἰγίου 35)—38—, καὶ γουλά κλήματα 36)—47—, Αὐστραλίας 28)—46—.—

ΣΟΥΛΤΑΝΙΝΑΙ. Ἀγορὰ μᾶλλον ζωηρά. Ζήτησις ὑπάρχει κυρίως Αὐστραλιανῶν καὶ Καλιφορνιακῶν.—

ΤΙΜΑΙ. Αὐστραλίας 42)—50— καὶ ἐκλεκταί ἕως 75]—. Σμύρνης 40)—48)— Κρήτης ἕως 65)—. Περυία, 36]—46—, Νοτ. Ἀφρικῆς 33]—42— καὶ Καλιφονίας 40]—.

[Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουλίου 1937)

[Ἐκ. τῆς Κεντρικῆς Διευθύνσεως Γεν. Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος